

ensenyaments de formació professional dels cossos de catedràtics i de professors d'ensenyament secundari, així com per a les especialitats del cos de professors tècnics de formació professional.

b) Per ingressar en els cossos de catedràtics i professors d'escoles oficials d'idiomes, de catedràtics i professors de música i arts escèniques, de catedràtics i professors d'arts plàstiques i disseny i de mestres de taller d'arts plàstiques i disseny.

Article segon. *Modificació del Reial decret 334/2004, de 27 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés, accessos i adquisició de noves especialitats en els cossos docents que imparteixen els ensenyaments escolars del sistema educatiu i en el cos d'inspectors d'educació.*

Es modifiquen les referències a la data d'1 de setembre de 2005 que conté la disposició transitòria primera del Reial decret 334/2004, de 27 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'ingrés, accessos i adquisició de noves especialitats en els cossos docents que imparteixen els ensenyaments escolars del sistema educatiu i en el cos d'inspectors d'educació, que queden ajornades al dia 1 de setembre de 2007.

Disposició final primera. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret, que es dicta en ús de la competència exclusiva que atribueix a l'Estat l'article 149.1.30a de la Constitució, és aplicable en tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 d'octubre de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,

MARÍA JESÚS SAN SEGUNDO GÓMEZ DE CADIÑANOS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18425 *REIAL DECRET 1315/2005, de 4 de novembre, pel qual s'estableixen les bases dels sistemes de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle en les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.* («BOE» 268, de 9-11-2005.)

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, posteriorment modificada per la Directiva 2004/101/CE, estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat, per fomentar la reducció eficaç i eficient de les emissions d'aquests gasos i així ajudar a complir els compromisos del Protocol de Kyoto.

Entre altres mesures, la Directiva 2003/87/CE exigeix que s'implanti un sistema de seguiment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle resultants de determinades activitats industrials o energètiques i encomana als estats membres que aquest seguiment es realitzi de conformitat amb les directrius que adopti la Comissió Europea, basades en els principis que figuren a l'annex IV de la mateixa Directiva. Per fer possible el seguiment de les emissions, els titulars de les instal·lacions afectades han de notificar anualment a l'autoritat competent les emissions de cada instal·lació, mitjançant un informe que ha de ser sotmès a verificació seguint els criteris que estableix l'annex V de la mateixa Directiva.

La Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, determina les directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle exigits per la Directiva 2003/87/CE, basades en els principis i criteris fixats respectivament en els annexos IV i V de la mateixa Directiva. En relació amb els informes dels titulars de les instal·lacions afectades, disposa que aquests «s'han de verificar d'acord amb els requisits detallats establerts per l'Estat membre d'acord amb l'annex V de la Directiva».

La transposició de les directives 2003/87/CE i 2004/101/CE a l'ordenament jurídic espanyol s'ha dut a terme, en la major part, a través de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. El capítol VI d'aquesta Llei regula les obligacions d'informació exigides als titulars de les instal·lacions autoritzades. Concretament, l'article 22 disposa que els titulars han de remetre abans del 28 de febrer, a l'òrgan autonòmic competent, un informe verificat sobre les emissions de gasos d'efecte hivernacle de l'any precedent. L'informe ha de ser elaborat d'acord amb el que estableixen la Llei i el sistema de seguiment descrit en l'autorització i verificat de conformitat amb el que disposa l'annex IV de la mateixa Llei per organismes de verificació acreditats d'acord amb el que estableixi la normativa de desplegament, que ha de tenir l'informe preceptiu de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.

La Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic és un òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, creat per l'article 3 de la Llei 1/2005, de 9 de març, amb l'objectiu de facilitar la coordinació de les polítiques destinades a aplicar el règim de comerç de drets d'emissió i el compliment de les obligacions internacionals i comunitàries en matèria de canvi climàtic.

Una vegada verificat, l'informe anual del titular de cada instal·lació s'ha de sotmetre a la conformitat de l'òrgan autonòmic competent, el qual ha de procedir a inscriure en el registre la xifra d'emissions verificades. Els titulars estan obligats a lliurar al registre, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades de la instal·lació corresponents a l'any anterior, per a la seva cancel·lació.

La manca de presentació de l'informe anual verificat dins el termini escaient està tipificada com a infracció administrativa molt greu per l'article 29 de la Llei 1/2005, de 9 de març.

D'altra banda, l'article 4.4 d'aquesta mateixa Llei determina que s'han d'establir per reglament les bases del sistema de seguiment d'emissions i les obligacions de subministrament d'informació d'acord amb el que disposen els paràgrafs d) i e) del seu article 4.2. El desplegament reglamentari ha de ser compatible amb la normativa comunitària i ha de tenir present els requeriments de viabilitat tècnica i econòmica en cada sector inclòs en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

Per això, cal desenvolupar les normes bàsiques que han de regir tant l'aplicació de les directrius de seguiment com la verificació dels informes sobre emissions que els

titulars de les instal·lacions autoritzades han de remetre a l'òrgan autonòmic competent amb caràcter anual, els requisits mínims que han de complir els qui portin a terme tasques de verificació i els sistemes i les condicions d'acreditació dels verificadors.

D'altra banda, la disposició final tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març, preveu que el Govern, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions necessàries per al seu desplegament.

Per poder complir el calendari d'aplicació que preveu l'esmentat text legal, i atès l'escàs temps disponible per poder finalitzar el procediment d'acreditació de verificadors d'acord amb els requisits específics en matèria de verificació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, s'estableix la possibilitat que els verificadors acreditats d'acord amb el Reglament (CEE) núm. 1836/93 del Consell, de 29 de juny de 1993, pel qual es permet que les organitzacions s'adhereixin amb caràcter voluntari a un sistema de gestió i auditoria mediambientals, substituït pel Reglament (CE) núm. 761/2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març de 2001, puguin verificar, fins al 30 de març de 2006, els informes sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle.

D'altra banda, atenent el contingut i la finalitat ambiental del sistema de verificació i acreditació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

En l'elaboració d'aquest Reial decret, que es dicta en desplegament dels articles 4.4, 22 i 23 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, s'han efectuat les consultes pertinents a les parts implicades i han emès informe el Consell Nacional del Clima, el Consell Assessor de Medi Ambient i la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de novembre de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes bàsiques que han de regir els sistemes de seguiment i verificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de les instal·lacions autoritzades de conformitat amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Article 2. *Requisits i directrius del sistema de seguiment.*

1. Les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, han de disposar del sistema de seguiment d'emissions que estableixi l'autorització atorgada per l'òrgan autonòmic competent. A aquest efecte, l'òrgan autonòmic competent, de conformitat amb el que disposa l'article 4.2.d) de l'esmentada Llei, ha de determinar l'obligació d'establir el sistema de seguiment específic per a la instal·lació, de conformitat amb els requisits que estableix el seu annex III, així com, en els termes en què escaigui, amb les directrius que conté la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, o les directrius que les substitueixin i altra normativa de desplegament.

2. La Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic ha de promoure l'aplicació coordinada de les directrius de seguiment d'emissions de gasos d'efecte hivernacle per sectors d'activitat. A aquest efecte, el president de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic ha de donar publicitat a les recomanacions que, si s'escau, es puguin acordar en la dita Comissió.

Article 3. *Verificació de l'informe anual d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.*

1. El titular de la instal·lació autoritzada és responsable de l'elaboració de l'informe anual sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle que estableix l'article 22 de la Llei 1/2005, de 9 de març, de conformitat amb el que estableixen la mateixa Llei, la normativa addicional de protecció, les directrius que, si s'escau, aprovin la Comissió Europea o la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic i els criteris que, sobre el seu sistema de seguiment, disposi l'autorització.

2. Només poden verificar els informes anuals sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle els verificadors acreditats per l'òrgan autonòmic competent en matèria d'acreditació o, si s'escau, per l'organisme d'acreditació designat per la comunitat autònoma d'acord amb el que disposa aquest Reial decret. En qualsevol cas, els verificadors han de complir els requisits que estableix l'article 9.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, un verificador acreditat en una comunitat autònoma pot realitzar tasques de verificació en el territori d'una altra comunitat autònoma diferent, sempre que comuniqui la seva intenció a l'òrgan autonòmic competent en el territori on vulgui actuar amb una antelació mínima d'un mes i aporti la documentació que demostrï que disposa d'una acreditació en vigor emesa respecte als criteris i els requisits que estableix aquest Reial decret.

Article 4. *Organismes d'acreditació.*

Als efectes d'aquest Reial decret, l'organisme d'acreditació és una entitat, pública o privada, sense ànim de lucre, designada expressament per l'òrgan autonòmic competent per fer l'acreditació, o reconeixement formal, a través d'un sistema d'acord amb el que preveuen la Llei 1/2005, de 9 de març, i aquest Reial decret, de la competència d'un verificador per operar en l'àmbit obligatori de la verificació dels informes sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle que regula l'article 22 de la dita Llei.

Article 5. *Comunicació relativa a l'òrgan autonòmic competent en matèria d'acreditació.*

Les comunitats autònomes han de comunicar a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic l'òrgan autonòmic competent en matèria d'acreditació de verificadors, i, si s'escau, els verificadors acreditats directament per l'òrgan esmentat.

Article 6. *Condicions i requisits que han de complir els organismes d'acreditació.*

L'organisme d'acreditació ha d'actuar amb independència, objectivitat i imparcialitat i portar a terme les seves funcions amb solvència tècnica i financera, per a la qual cosa ha de demostrar que compleix, almenys, les condicions i els requisits següents:

a) Tenir personalitat jurídica pròpia i una estructura organitzativa i funcional que permeti garantir la independència i imparcialitat de les seves activitats, incloses la

suficiència de recursos econòmics i solvència financera per exercir les seves activitats.

b) Disposar del personal i dels sistemes i procediments adequats per garantir la capacitat tècnica, l'eficàcia del seu treball i l'objectivitat i imparcialitat de les seves activitats d'acreditació, incloent-hi la confidencialitat i salvaguarda de la informació obtinguda.

c) Disposar de procediments específics per identificar, gestionar i arxivar les disconformitats o reclamacions contra les seves actuacions i per adoptar accions preventives.

d) Subscriure pòlisses d'assegurança que garanteixin la cobertura de la responsabilitat legal derivada de les seves activitats d'acreditació per una quantia mínima de tres milions d'euros, sense que aquesta limiti la responsabilitat esmentada. Aquesta quantia s'ha d'actualitzar anualment en funció de l'índex de preus de consum.

e) No tenir cap vinculació tècnica, comercial, financera o de qualsevol altre tipus que pugui comprometre la independència i imparcialitat de la pròpia entitat o del seu personal.

Article 7. *Designació o reconeixement formal dels organismes d'acreditació.*

1. L'òrgan autonòmic competent, amb l'informe previ de la Comissió de coordinació de les polítiques de canvi climàtic, a la vista dels estatuts de l'entitat i de la resta de documentació, així com del compliment de les condicions i els requisits exigits, pot designar l'entitat sol·licitant organisme d'acreditació en el marc d'aquest Reial decret.

2. L'òrgan autonòmic competent també pot reconèixer els organismes d'acreditació que hagin estat designats formalment, d'acord amb el que disposa aquest Reial decret, per altres comunitats autònomes. El reconeixement formal produeix els mateixos efectes que la designació.

3. Una vegada designat o reconegut un organisme d'acreditació, l'òrgan autonòmic competent ha de comunicar la resolució corresponent a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, que ha de donar publicitat actualitzada de tots els organismes d'acreditació designats o reconeguts en el territori nacional.

4. Una vegada designat o reconegut formalment per una comunitat autònoma, l'organisme d'acreditació pot acreditar els verificadors que tinguin el seu domicili social en el territori de la mateixa comunitat autònoma.

5. L'òrgan autonòmic competent ha de prendre les mesures necessàries per garantir que, quan actuen en el territori de la seva comunitat autònoma, els organismes d'acreditació designats o reconeguts per ell compleixen les condicions i els requisits que estableix aquest Reial decret.

6. La designació o el reconeixement d'una entitat com a organisme d'acreditació de verificadors en el territori d'una comunitat autònoma poden ser revocats o suspesos temporalment per l'òrgan competent de la mateixa comunitat autònoma, prèvia audiència del mateix organisme d'acreditació, quan aquest incompleixi les condicions que van determinar la seva designació o reconeixement i en els termes que estableixi la legislació autonòmica.

7. L'òrgan autonòmic competent ha de notificar la suspensió o retirada de la designació o del reconeixement a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.

Article 8. *Obligacions de l'organisme d'acreditació.*

Amb caràcter general, l'organisme d'acreditació designat ha de complir, almenys, les obligacions següents:

a) Complir en tot moment les condicions que van servir de base a la seva designació. Qualsevol canvi de les condicions ha de ser autoritzat per l'òrgan autonòmic competent.

b) Tramitar i resoldre totes les sol·licituds d'acreditació que se li sol·licitin i emetre, si s'escau, els certificats corresponents i els informes que li siguin exigibles.

c) Estendre certificats d'acreditació, per un termini de validesa de cinc anys i de caràcter renovable, als verificadors que hagin superat les condicions i els requisits tècnics exigits per a la seva acreditació.

d) Crear, revisar i mantenir actualitzada una llista dels verificadors acreditats per ell, amb indicació del termini de vigència i l'abast de l'acreditació; comunicar aquesta informació a l'òrgan autonòmic competent i a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, i posar-la a disposició del públic.

e) Establir plans de vigilància i seguiment dels verificadors acreditats, per comprovar que segueixen complint els requisits que van servir de base per a la seva acreditació.

f) Adoptar les mesures oportunes per salvaguardar a tots els nivells de la seva organització la confidencialitat de la informació obtinguda en l'exercici de les seves activitats.

g) Mantenir registres permanentment actualitzats de les seves activitats que permetin demostrar en qualsevol moment que els processos d'acreditació es porten a terme de forma adequada, i conservar per a la seva possible consulta, durant el termini de 10 anys, els expedients, la documentació i les dades de les acreditacions realitzades.

h) Aplicar les tarifes prèviament comunicades i publicades per a la prestació dels seus serveis.

i) Facilitar a l'òrgan autonòmic competent la informació i l'assistència tècnica que necessiti en matèria d'acreditació i de seguiment de l'acreditació, així com tota la informació que li sigui requerida en relació amb la seva organització, gestió i activitats i amb la seva solvència tècnica i financera.

Article 9. *Criteris per a l'acreditació dels verificadors.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret, un verificador és un organisme de verificació competent, independent i acreditat per portar a terme el procés de verificació de l'informe anual d'emissions de gasos d'efecte hivernacle al qual fa referència l'article 22 de la Llei 1/2005, de 9 de març, d'acord amb els requisits que estableixen l'annex IV de la dita Llei, aquest Reial decret i la resta de normativa aplicable.

2. De conformitat amb l'apartat 12 de l'annex IV de la Llei 1/2005, de 9 de març, el verificador:

a) Ha de ser independent del titular de la instal·lació autoritzada.

b) Ha de portar a terme les seves activitats de manera professional, competent i objectiva.

c) Ha de conèixer la normativa i les directrius pertinents en matèria de seguiment i verificació d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. En particular:

1r Les disposicions de la Llei 1/2005, de 9 de març, i la seva normativa de desplegament.

2n Les directrius sobre elaboració d'inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle aprovades pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic, en el que siguin pertinents per activitat i gas afectat.

3r Les normes i directrius pertinents adoptades per la Comissió Europea.

4t Les recomanacions i resolucions interpretatives de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.

5è Els requisits legals, reglamentaris i administratius aplicables a les activitats verificades.

6è La generació de tota la informació relacionada amb cada font d'emissions de la instal·lació, en especial la relativa a la recollida, mesurament, càlcul i notificació de les dades.

3. Per acreditar els verificadors, l'organisme d'acreditació ha de comprovar que aquests compleixen els requisits mínims anteriors i confirmar que disposen de:

a) Una estructura organitzativa i funcional i uns procediments que garanteixin la seva independència i imparcialitat i la del seu personal, respecte als centres sotmesos a verificació i als seus titulars.

b) Competència i coneixement de les activitats i els processos de verificació, incloent-hi competència i coneixement de les tècniques d'investigació, observació, inspecció i procediments analítics per poder elaborar i seguir els plans de verificació.

c) Coneixement bàsic de les activitats i els processos industrials i energètics sotmesos a verificació, segons l'abast de l'acreditació sol·licitada, i de les disposicions i normes que els siguin aplicables a què fa referència l'apartat 2.

d) Processos de verificació que ofereixin expectatives raonables d'identificar discrepàncies importants i nivells acceptablement baixos del risc de verificació.

e) Procediments per aplicar correctament de forma sistemàtica els processos de verificació i sempre de manera professional i competent i respectant la normativa aplicable.

f) Experiència prèvia demostrada en activitats de verificació mediambiental o en activitats similars d'avaluació de la conformitat.

g) Procediments per assegurar un tractament confidencial adequat de totes les dades sotmeses a verificació.

h) Procediments i arxius per assegurar la gestió i conservació adequada de totes les dades.

4. Els aspectes enumerats a l'apartat anterior s'han de valorar d'acord amb els criteris establerts per la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, que ha de tenir en compte:

a) Les disposicions normatives que a aquest efecte adoptin les institucions internacionals, comunitàries o nacionals.

b) Les especificacions o recomanacions de la Comissió Europea.

c) Les normes, especificacions o recomanacions adoptades amb aquesta finalitat per organismes internacionals independents.

Disposició addicional única. *Verificadors acreditats en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

Els verificadors acreditats en un altre Estat membre de la Unió Europea en l'àmbit d'aplicació de l'article 15 de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, poden verificar les emissions de gasos d'efecte hivernacle de les instal·lacions ubicades a Espanya, sempre que comuniquin la seva intenció a l'òrgan autonòmic competent en el territori on vulguin actuar amb una antelació mínima de tres mesos i aportin la documentació que provi que disposen d'una acreditació en vigor emesa respecte a criteris i requisits similars, com a mínim, als que estableix aquest Reial decret i sempre que l'òrgan autonòmic competent no adopti una resolució expressa motivada en sentit contrari.

Disposició transitòria única. *Verificació de l'informe d'emissió de gasos d'efecte hivernacle per verificadors acreditats d'acord amb el Reglament (CEE) núm. 1836/93 del Consell.*

Fins al 31 de març de 2006, els informes d'emissió de gasos d'efecte hivernacle que regulen els articles 22 i 23 de la Llei 1/2005, de 9 de març, poden ser verificats per verificadors mediambientals acreditats segons el Reglament (CEE) núm. 1836/93 del Consell, de 29 de juny de 1993, pel qual es permet que les organitzacions s'adhereixin amb caràcter voluntari a un sistema de gestió i auditoria mediambientals, substituït pel Reglament (CE) núm. 761/2001, de 19 de març de 2001, amb acreditació i experiència en el sector on han de dur a terme les funcions de verificació.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

Es faculten els titulars dels ministeris de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda i d'Indústria, Turisme i Comerç per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de novembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

18492 *CORRECCIÓ d'errors de l'Ordre ITC/3079/2005, de 3 d'octubre, per la qual s'actualitzen els annexos I i II del Reial decret 2028/1986, de 6 de juny, sobre les normes per a l'aplicació de determinades directives de la CE, relatives a l'homologació de tipus de vehicles automòbils, remolcs, semiremolcs, motocicletes, ciclomotors i vehicles agrícoles, així com de parts i peces d'aquests vehicles. («BOE» 270, d'11-11-2005.)*

Havent observat errors en el text remès de l'Ordre ITC/3079/2005, de 3 d'octubre, per la qual s'actualitzen els